

Çimen Gözlüm

– GürhanGürses · 27 Ocak 2014

“Çimen gözlüm” diyorum sana.

Kabul et!

Herkesin, her şeyin papatyalıştığı yerde sen aynı kalamazsın.

Herkes papatya olabilir, herkes papatya diye seslenebilir sana.

Ama kimse “Çimen gözlüm” diyemez sana, bir kere bakamaz öyle, sevemez seni, akledemez, teşbih edemez!

Sen benim Çimen gözlümsün başkasının değil!

“Çimen gözlüm!” diyorum sana.

O!

Ne de yeşildir, ne de bahardır, ne de güzeldir gözlerin. Ne de sitemkârdır sözlerin! Bu sözler sevdiğinin ispatıdır. Saygı duyuyorum.

Seni öyle özlüyorum ki sevmeden de severim, özlemesen de özlerim. Sen sev diye sevmiyorum seni, sen özle diye de... Kaç gündür düşünüyorum. Hep karşılık üzerine sevmişim. Ararsan ararım, seversen severim gibi. Oysa öyle değilmiş bu! Ben seni, sen beni sevmeden de severim, özlemesen de özlerim gibi seviyorum.

Ben seni sen beni sev diye sevmiyorum.

Ben seni içimden geldiği gibi seviyorum.

“Çimen gözlüm!”

Baktın mı bana yakarsın, yaktın mı kül edersin değdiğin yeri.

Ne de hayat dolu, ne de umut doludur bakışların.

Canıma işleyen nakıştı her nazarın.

Azarın nimettir.

Şimdi kalbime hükmet, aklımı al başımdan.

Ben sana iltihak ettim. Mültecinim yüreğinde, gözlerinde sürgünüm. Firariyim sende, bul beni!

Gözlerimdeyim gör beni! Sözlerimdeyim.

İşgal et beni. Kayıtsız şartsız tesliminim. Kölen et, yok et, ihya et! Ne dilersen dile! Aklıma gelmez bile...

Ben sende yok olmayı arzu ediyorum.

İştigalin olayım uğraş 24 saat benimle. Düşüncen olayım fıkrinde. Kalbinde heyecan... Fethet boydan boya, içten içe yak beni, al beni!

“Çimen gözlüm” diyorum sana ve anında bahara eriyorum.

Karlarım eriyor, güneşim çıkıyor. Ortalık ısınıyor.

Çiçeğe duruyorum, meyveye... Sana...

Hazan uzak, kuraklık, yabancılık ve yavanlık sen varken bana yok.

Bahardır yaşadığım, hayranlıktır, seyranlıktır tutulmuşluğum.
Sarıp solarım sen yokken.
Yeşerir filizlenirim sen varken.
Ah be yeşil gözlüm!
Sende kalmak isterim her iki cihanda da!
Sende yaşamak ve sende ölmek isterim.